

[Lawaetz]

jeg hverken er kommunist eller socialist. Og er der noget punkt, hvor fremskridtspartiets politik er forskellig fra den kommunistiske ideologi, så er det på det erhvervspolitiske område.

Beslutningsforslag nr. B 50 går jo kort og godt ud på statsstyret handel – det stik modsatte af, hvad vi andre tror på: en helt liberal erhvervspolitik, hvor det set med kommunistiske øjne gammeldags begreb kommer i højsædet, nemlig fri konkurrence, hvor pris og kvalitet bestemmer køb og salg, og hvor tilbud og efterspørgsel danner markedsprisen.

Ifølge punkt 1 i forslaget ser man stort på, om den offentlige sektor, som også socialdemokratiets ordfører var inde på, skal betale en overpris for danske produkter, fordi vi ikke er konkurrencedygtige.

I punkt 2 vil man oprette et statsligt indkøbsselskab. Har man noget godt eksempel på, at sådanne virksomheder har givet overskud? Jeg har det desværre ikke. Hvordan er det gået med de foretagender, fagforbundene har drevet eller driver? Vi behøver blot at nævne eksempler som bryggeriet Stjernen, dagbladet Aktuelt, og sidst er det gået ud over forlaget Fremad. Det er ikke just lysten de eksempler til efterfølgelse.

Punkt 3 ville medføre, at vor hårdt trængte valutakasse ville komme i endnu hårdere nød. I forvejen kniber det os at få betalt, og skal vi så til at betale 3 måneder forud, vil det gå helt galt; dér har man vist ikke tænkt sig så godt om.

I punkt 4 er der ikke taget stilling til, hvem der skal godkende nye varetyper og kontrollere skærpede krav til varedeklarerationer og varespecifikationer, men det kan jeg selvfølgelig selv gætte mig til. Der skal ansættes en masse nye i den offentlige sektor, og det bliver ud over de 39.000, som finansministeren har lovet at ansætte. Skal vi gøre et lille regnestykke sådan på en fredag eftermiddag? Ansat i det offentliges tjeneste pr. 1. januar 1979 678.000 plus finansministerens nye folk, 39.000, det giver 717.000. Skal vi gætte på, at DKP med beskedenhed nøjes med 13.000 til de nye foranstaltninger, så er vi oppe på med det nye statselskab i alt 730.000 i den offentlige sektor. Det er også en måde at afskaffe arbejdsløsheden på og igen et pænt skridt i retning af socialisering.

De arme skatteydere, der skal betale, hvad med dem, og pengene, vi gerne vil bruge til de stakkels pensionister, hvor får vi dem fra? De danske firmaer, der nyder godt af disse foranstaltninger, siger man skal underkastes en nøje og reel – det er dog pænt – pris- og avancekontrol. Er det slet ikke gået op for visse af de medlemmer i tinget, der nu er taget på weekend, at der ikke kan drives virksomhed uden en vis form for avance? Hvorfor tror man at vi de sidste to år har haft rekord i konkurser og betalingsstandsninger? Tror man, at det er, fordi avancen har været for stor, eller er det, fordi man ikke har kunnet konkurrere?

Beslutningsforslag nr. B 51 om nedsættelse af et importråd hænger nøje sammen med beslutningsforslag nr. B 50, så det er i og for sig ikke værd at bruge mange ord på.

Bortset fra de principielle synspunkter og rene fakta, jeg har været inde på, er en stor del af disse forslag i modstrid med vort medlemskab af EF. Man må jo venligst huske, at vi stadig er medlem af EF, selv om der er modstand herimod. Ganske vist giver DKP nogle gode råd til – hvad skal man sige? – at gå bag om nogle regler eller overtræde nogle eksisterende forbud, men det er der måske andre ordførere der vil give sig af med. Jeg vil i stedet pege på, at de fleste af os ønsker at øge vor eksport, og ligesom fru Tove Lindbo Larsen var inde på, er det jo altså sådan, hvis man ønsker at sælge sine ting på et frit marked, at man skal være lige så fair, når man køber sine varer fra andre lande.

De her foreslåede foranstaltninger ville hurtigt føre til represalier fra de lande, som vi gerne vil sælge til, og det vil forringe vort omdømme som troværdig handelspartner.

Jeg vil slutte med at give udtryk for, at DKP jo nok kunne hjælpe landet meget mere, hvis de var i stand til at skabe balance i vores handel med deres venner øst for jerntæppet, således at de statsstyrede indkøb derfra kunne komme på højde med det, som vi gerne vil sælge. Det ville nok være en langt nyttigere opgave at give sig af med.

Fjerde næstformand (Melchior):

Foranlediget af nogle bemærkninger fra hr. Lawaetz om folketingsmedlemmernes aktivitet i eftermiddag skal jeg blot oplyse, at der både er møde i markedsudvalget, opta-